

SKYTTERNYTT

Medlemsblad for
Norges Skytterforbund

Katrine og Kjell Roar fikk kongepokalene for 2017
s. 8-9

Intervju med den administrative heltinnen Unni Nicolaysen
s. 10-13

Stian Bogar legger opp på topp
s. 14-16

Ny skytehall i Haugesund
s. 19-21

Skytterkonferansen
siste nytt s. 22-25

Nr. 3 2017, 35. årgang

// REDAKTØR //

Heidi Sørestrand Jægtnes
Mobil: 926 64 624
E-post: heidi@skyting.no

// NORGES SKYTTERFORBUND //

Postadresse

Norges Skytterforbund, Postboks 5000,
0840 OSLO

Besøksadresse

Sognsveien 73, Oslo
E-post: nsf@skyting.no
Hjemmeside: www.skyting.no

// FASTE BIDRAGSYTERE //

Bjørn Myrset
Hans Olav Bjelvin
Willy Klette

// ANNONSEANSVARLIG //

Norsk Militærteknisk Forlag
Prinsens gate 22
0157 Oslo
v/Bjørn Domaas Josefsen
Tlf: 22 41 60 77/mob.: 901 83 211
E-post: b.josefsen@mil-tek.no
Alternativt Knut Berg:
Tlf: 22 41 60 41/mob.: 480 43 905
Fax: 22 41 60 11

Ved ønske om hel eller delvis gjengivelse av tekst, illustrasjoner og bilder, henvend deg til Skytternytt's redaksjon. Videre trykk kan kun skje med tillatelse.

Stoff og forslag til saker sendes via e-post til skytternytt@skyting.no.

// DESIGN //

FRAKK design

REDAKTØREN

- SLUTTEN PÅ EN TING, ER STARTEN PÅ NOE NYTT

Høsten har meldt sin ankomst og temperaturen synker i tiden fremover. Dette betyr slutten på en lang utendørssesong for mange, selv om flere av skytterne nå peker munningene inn til skytterhallene og en ny inendørssesong som snart «skytes» i gang.

Vi legger nå bak oss en travel tid her inne på kontoret, med mye aktivitet, mange mesterskap og utallige artikler om de ulike hendelsene som har funnet sted både innenlands og utenlands. Selv om dette krever sitt arbeid, er det gledelig å se hvordan skytterforbundet er i bevegelse og ikke minst i utvikling. Aktiviteten i klubbene vokser, resultatene er gode, flere nye fjes er med på å representere Norge i mesterskap og skytterne ser ut til å kose seg.

I tiden fremover kommer fokuset på denne utviklingen til å vedvare, og snart også rettes mot «bredden i NSF», noe som oppsummeres i skytterkonferansen som arrangeres siste helga i januar. Vår nesten-nye president Håvard Larsen har satt i stand en konferanse hvor alle grenene er samlet for å lære av hverandre, debattere, skape diskusjon og ta opp viktige temaer for bredden i forbundet. Dette vil bli en arena både skyttere, trenere og andre frivillige kan bruke for å bli kjent med hverandre, bryte ned barrierene mellom grenene og gjøre samarbeidet innad enda sterkere.

Dette er noe jeg ser veldig frem til å være en del av, og hvis du som leser har noen tanker, meninger eller ønsker du vil fremme? Da er skytterkonferansen stedet å være for å kunne delta i formingen av skytingens, forbundets og skytternes fremtid. Mer om konferansen kan du lese på side 22.

Da gjenstår det å takke for meg for denne gang. Jeg trekker nå ut i grønne klær i oktober, men vi skal ikke se bort ifra at vi ses igjen. Så alle skyttere: god lesing!

Beste hilsen.

Oda Løvseth

Vikarredaktør for skytternytt

PRESIDENTEN HAR ORDET

Norges Skytterforbund er avhengig av å ha og utvikle et godt omdømme knyttet til sportsskyting. Det tar tid å bygge et godt omdømme, men det går veldig fort å rive det ned. Ikke bare Norges Skytterforbund, men hele den internasjonale skytterunionen trenger en offensiv medie- og kommunikasjonsstrategi.

I forbindelse med den europeiske kongressen til ESC i Baku i juli, holdt Anna Leshchikova et meget godt foredrag om ISSFs omdømme i sportsverdenen. IOC har vært svært tydelige på at sportsskytingen trenger å øke sin attraktivitet overfor publikum, presse, TV og internett.

Norges Skytterforbund tok temaet på alvor umiddelbart. Under det Nordiske møtet i Baku inviterte NSF til en roundtable om emnet. Alle de 7 presidentene i Nordic Shooting Region reagerte positivt og de kommer alle til en roundtable diskusjon på Gardermoen 26.januar. Det gjør også Anna Leshchikova, og det gjør Idrettspresident Tom Tvedt.

Men hvordan bygger vi omdømme? Hva mangler vi? Vi må ha gode anlegg og ikke alle må være bortgjemte. Vi må gjennomføre vår idrett på en slik måte at interessen for sporten øker. Vi må bygge en sterkere organisasjon, både administrativt og sportslig. Vi må bli del av NIFs NM-uke. Vi må klare å gjennomføre internasjonale konkurranser i Norge. Vi må gjøre sporten vår mer interessant og dermed få bedre medietekke. Vi må lykkes i mesterskap.

Vi må rett og slett legge en langsiktig strategi og tro på den! En langsiktig strategi som omhandler de temaene som listes opp over og noen til.

Og hva kan jeg gjøre? Alle kan gjøre noe. Alle kan vise de verdiene sportsskytingen står for. Stikkord er sikkerhet, nøyaktighet, presisjon, konsentrasjon, konstant mentalt utfordrende, umiddelbar tilbakemelding etter hvert skudd. Og vi må være lojale mot egen organisasjon. NSF består av mange særinteresser. Det er en styrke, ikke en svakhet, dersom vi klarer å utnytte dette mangfoldet til å skape en sterk organisasjon. Da må vi alle lojalt jobbe for det.

Skytterkonferansen 2018 er også et ledd i å skape og bygge denne vegen. Vi skal vise norsk publikum og norsk presse, at sportsskyting er gøy og at vi har mange fantastiske utøvere.

Har du kommentarer, innspill eller spørsmål? Du kan alltid kontakte meg på mail@havardlarsen.net
Beste hilsen

Håvard Larsen

President

SISTE NYTT FRA BREDEIDRETTSKOMITEEN

Nå er årets sesong godt over halvveis, samtlige NM for året er avholdt, og jeg vil benytte muligheten til å gratulere samtlige norgesmestere og kongepokalvinnere med prestasjonene.

BIK har vært tilstede på nesten samtlige NM i år, det er noen få som ikke har fått besøk av oss. Personlig har jeg besøkt 8 NM-arrangører, og fått mulighet til å hilse på utrolig mange flotte utøvere og mennesker. For oss i BIK er faktisk en av oppgavene som Forbundstinget har bestemt, at vi skal besøke NM-arrangørene i hele landet, i alle grener. Vi skal i disse forbindelsene representere Norges Skytterforbund som offisielle representanter, og ivareta utdeling av medaljer på seremoniene. Dette var oppgaver som var lagt til Fagkomiteene i den gamle organiseringen, og som BIK har overtatt nå. Vi har registrert at informasjon om denne oppgaven ikke har vært 100% kjent i organisasjonen gjennom sesongen, men vi må forvente at dette nå er kjent av alle.

Det er viktig å benytte muligheten til å feire oss selv når vi har mulighet til det. Vi i NSF har ikke så mange arenaer å kunne gjøre dette på, det er Forbundstinget som er annet hvert år, men det er stort sett kun klubb- og kretsledere som møter på dette. Vi har selvfølgelig også alle NM'ene der mange er tilstede, og også lokalt i klubb-regi. Det har også vært avholdt fagkonferanser i de forskjellige grenene, med varierende deltagelse avhengig av tema og geografisk plassering. Derfor er det ekstra hyggelig å kunne invitere til Skytterkonferansen 2018, som skal gå av stabelen siste helgen i januar. Overordnet tema for konferansen er «Bredden i NSF», noe som treffer midt i hjertetota i organisasjonen. Og hva er så bredden i NSF? Jo det er klubben, det er lederne lokalt, det er trenerne og utøverne fra rekrutter, juniorer, seniorer og veteraner. Det er utøvere med spesielle behov for tilrettelegging, det er anlegg, det er kunnskap og utdanning, det er dommere, det er våpen og ammunisjon. Det er kurs, det er arrangører, det er instruktører, juryer, kontrollører, datasystemer, regler både internasjonalt og nasjonalt. Og det er terminlister, resultater, rekorder, konkurranser i innland og utland.

Listen er lang over det som danner kjernen av vår organisasjon. Oppsummert blir det noe slikt som «Opplæring og tilrettelegging av aktivitet innen skytesport», men dette blir igjen noe for abstrakt og

upresist. For hver enkelt av dere som er medlemmer i deres klubb lokalt, så betyr Skytterforbundet muligens noe annet enn det betyr for en som er medlem av en klubb i et annet fylke eller i en annen del av landet. Betegnelsen «Skytterforbundet» brukes både innen ris og ros, men i prinsippet så gjelder betegnelsen samtlige medlemmer, alle som en. Det er VI som er Skytterforbundet, medlemmene, utøverne, klubbene, kretsene, komiteer, styrer og administrasjon. Samtlige representere vi NSF når vi utøver skyttersporten innen våre grener, og det er det kanskje ikke så mange som tenker på? Jeg hører ofte om «de inne i forbundet», som om det faktisk er et avstandsforhold til dem som «bestemmer» og sitter med makta. Det er i realiteten VI i Skytterforbundet som har makta, og hver enkelt av dere kan fremme forslag til endringer av måten vi utøver vår aktivitet på. Det krever selvsagt litt forberedelse og engasjement, men da skjer kanskje den sårt trengte endringen som man ellers bruker energi på å irritere seg over. Dette til ettertanke.

Det er startet et prosjekt som skal se på vårt nasjonale konkurranseregulverk med argusøyne. Dette prosjektet skal behandle innkomne forslag til endringer, men de har også mandat til å fremme egne forslag til endringer. Det er en erfaren gjeng som ledes av visepresident Line Teppdalen, og på Skytterkonferansen vil forslag til ny innretning på nasjonale regler bli presentert. Dersom nettopp du eller din klubb har forslag som trenger å komme dette prosjektet for øret, så må dere passe på å benytte muligheten nå mens den er der.

La meg til slutt benytte muligheten til å komme med et hjertesukk. NM-arrangører er noe som ikke vokser på gress, ei heller i 2018. Jeg håper derimot at aktuelle arrangørklubber får litt fart på sakene og sender inn en søknad på dette. Noen arrangører er allerede på plass, men spesielt innen leirdue er det få som er terminfestet.

Kenneth Eikenes

Leder Breddeidrettskomiteen

SISTE NYTT FRA TOPPIDRETTSKOMITEEN

Sommeren er over, og det betyr også at en lang konkurransesesong nærmer seg slutten for mange av oss. Det gjelder også våre landslagsskyttere, og de siste månedene har vært hektiske med deltagelse i både EM, VM, verdenscup og Norgesmesterskap. Vi kan imidlertid se tilbake på flere sterke prestasjoner.

Under Europamesterskapet i Baku vant norske utøvere totalt fire lagmedaljer, samt to individuelle medaljer ved Jenny Stene (sølv, 3x20 50m rifle) og Sina Busk (bronse, 3x20 300m rifle). Spesielt gledelig er det å se de gode prestasjonene som juniorene våre stod for i dette mesterskapet. I tillegg til å ta tre av lagmedaljene, hvorav ett gull ved riflejentene, fikk vi topp 6-plasseringer individuelt i både OL-trap, skeet, rifle og viltmål. Når også juniorskytteren Christian Rød Karlsen avslutter en sterk sesong med å vinne verdenscupen i Fitasc Compak Sporting, vitner det om at det gjøres en fantastisk jobb både av juniorene selv og miljøene rundt dem.

Med mange store juniortalenter er jeg derfor glad for at det i august ble klart at Håkon Sørli nå er prosjektleder for Skytterlandslaget Junior. Målsettingen med prosjektet er å utvikle de unge skytterne til å bli toppidrettsutøvere, og gjennom den økonomiske støtten fra Olympiatoppen, Sparebankstiftelsen DNB og NSF, har vi nå større muligheter enn tidligere til å bli mer aktiv i utviklingen og tilretteleggingen av utøvernes utdanning, jobb og skytterkarriere. Prosjektleder Håkon har selv erfaring både som utøver med EM- og VM-deltagelse og som trener over flere år. Gjennom sistnevnte rolle har han vist seg å være nøyaktig, motivert, engasjert, og støttende overfor sine utøvere. I tillegg trekker han frem det å bryte ned barrierer mellom grener som et av sine viktigste fokusområder, og jeg har derfor stor tro på Håkon i denne rollen og at det vil bli en spennende tid fremover for juniorene våre.

TIK har også hatt gleden av å hedre store prestasjoner ved å dele ut Kongepokaler for 2017, som i år ble delt ut innenfor rifle i henhold til rulleringen mellom grenene. Dette skjedde ved avslutningen av NM 50m og 300m den 10. september, og vinner av årets Kongepokal ble Katrine Lund for kvinner og Kjell-Roar Livold for menn, for sine resultater på henholdsvis 10m luft og 50m liggende. Dette er to utøvere som viser at hardt arbeid over tid gir resultater, og jeg håper det er til inspirasjon både for juniorene våre og andre utøvere i NSF.

Den største konkurransen som gjenstår for årets sesong i skrivende stund er World Cup-finalen i New Delhi, hvor Stian Bogar og Malin Westerheim skal delta. Det er de åtte beste skytterne med høyest kvalifiseringsverdi innenfor hver øvelse i løpet av året som kvalifiserer seg til denne finalen, og de møter derfor tøff konkurranse. Vi ønsker lykke til!

Avslutningsvis vil jeg oppfordre alle til å melde seg på Skytterkonferansen 26.-28. januar. Da vil også enkelte av våre landslagsutøvere holde små foredrag, så jeg håper på stort engasjement og oppmøte. Vi sees!

Ingrid Stubsjøen

Leder Toppidrettskomiteen

SISTE NYTT FRA TEKNISK KOMITÉ

I siste nummer snakket jeg litt om behovet for et oppdatert regelverk. Når dette er på plass må vi også vite litt om hvordan det skal brukes og hvor vi skal finne det vi leter etter.

Hvis vi tar utgangspunkt i ISSF sine regler vil vi finne en ganske tykk bok med et meget omfattende innhold. Mye av dette er av organisasjonsmessig art og ikke noe vi bruker i hverdagen. Noe av innholdet er dog av interesse, spesielt for de som skal ut og representere NSF i internasjonale konkurranser. Det gjelder blant annet Anti-doping og bruk av reklame på utstyr og klær.

De mest brukte deler av regelverket er kapittel 6, som er en fellesdel for de fire grenene innen ISSF. Her finner vi ting som sikkerhetsbestemmelser, hvordan en skytebane skal konstrueres og generelle regler for gjennomføring av en konkurranse. Også hvordan man skal gjennomføre en konkurranse med alle medfølgende regler og prosedyrer for OL øvelsene. Gjennomføring av finaler ligger også i dette kapitlet. De neste kapitlene er grenspesifikke bestemmelser. Her er litt om våpenbestemmelser og også gjennomføring av øvelsene som skytes i EM/VM.

NSF har også en del nasjonale bestemmelser og de finner vi diverse steder. Vi har Nasjonale øvelser som Felt og hurtigpistol, 15 meter for rifle etc. Fellesreglementet har bestemmelser for klasseføring i NSF og også ting som NM gjennomføring og premieringsbestemmelser. Når vi så tar med alle vedlegg til Fellesreglementet og også alle nasjonale unntak og spesialtilpassinger så begynner dette å bli forholdvis uoversiktlig for de fleste. Opp gjennom årene har det blitt laget ordninger som sikkert var velbegrunnet den gang de ble laget, men som muligens ikke lenger er like aktuelle.

Det er mange av våre nasjonale tilpassinger som sikkert kan fjernes og nå er det som kjent satt i gang et større arbeid for gjennomgang av dette. Jeg håper at dere kan engasjere dere i dette arbeidet og hvis dere har meninger, og helst forslag til løsninger, så er dere velkommen til å sende dette inn. Det er nå vi har muligheten til å få gjort noe, og vi må nok alle akseptere at det blir noen forandringer også innenfor «mitt» område. Vi skyttere er en konservativ gruppe som helst vil fortsette å gjøre det samme som før. Verden forandrer seg hele tiden og det må vi også.

Jeg får blant annet spørsmål internasjonalt om hvorfor vi i Norge ikke bruker klesbestemmelsene som ligger i regelverket. De fleste land jeg snakker med bruker ISSF sitt regelverk uten unntak. Det er jo også en mulighet som vi må diskutere i denne sammenhengen. Jeg tror litt av problemet vårt er sammenblandingen mellom de internasjonale og de nasjonale delene av skyte-programmene våre. Vi får se etter hvert.

Jeg håper dere engasjerer dere. Det er i hvert fall mange som har meninger når vi treffes. Nå har dere muligheten.

Tom Lauritzen

Leder Teknisk Komité

Feinwerkbau

Feinwerkbau P8X

*Feinwerkbau AW93
m/Nill grip*

*Feinwerkbau AW93
m/Nill Master II grip*

SK

L LAPUA

abs[®]
SHOOTING as

ABS Shooting as
Stasjonssvingen 39
7383 Haltdalen

www.absshooting.no

FIKK KONGEPOKALENE FOR 2017

Under den siste medaljeseremonien for årets Norgesmesterskap i rifle på Terningmoen ble Kongepokalene delt ut. For 2017 er det rifle som har fått muligheten til å dele ut Kongepokalen til beste kvinnelige og mannlige seniorskytter.

GRUNNLEGGENDE REGLER FOR UTDELINGEN

NIF som overordnet organ har sine regler for utdelingen av Kongepokalene. H.M.Kongens pokal skal være den høyest rangerende premie i Norgesmesterskapet. I følge NIFs regler vil de «ikke tillate at H.M.Kongens Pokal deles ut i Norgesmesterskap med dårlig kvalitet og kvantitet. Det er særforbundenes ansvar å sørge for at dette skjer».

Derfor er det stor stas at Norges Skytterforbund er blant særforbundene som har fått muligheten til å dele ut Kongepokaler.

Som særforbund i NIF har Norges Skytterforbund også egne regler for utdelingen av Kongepokalene. Innad i Norges Skytterforbund er det slik at Kongepokalen går på rullering, hvor hver gren hvert fjerde

år får muligheten til å dele ut Kongepokalen til sine beste utøvere på kvinnelig og mannlig side.

UTDELING AV KONGEPOKALEN FOR 2017

Pokalen deles ut til Norgesmesterne som vurderes å ha det beste NM resultatet. For 2017 var kriteriene slik at både innledende skyting og finale ble sammenlignet med resultater som nylig er oppnådd i tilsvarende øvelse i internasjonale mesterskap eller World Cup.

Med et innledende resultat på 416,2 og en finalepoengsum på 248,3 under NM 10 meter på Kisen i 2017, ble Katrine Lund fra Elverum rifleklubb vinner av Kongepokalen for året 2017.

Katrine fikk for andre gang dette året en kongepokal. Den første kom under landskytterstevnet i Førde, og nå en til under NM 50 meter.

– Det er helt fantastisk å stå her og motta kongepokalen for NMet mitt på 10 meter. Jeg har slitt mye forut for denne sesongen, så det er utrolig stort for meg å lykkes, sier Katrine.

Tidligere i sommer ble hun også som kjent skytterdronning på Landsskytterstevnet i Førde. Hennes sanking av to kongepokaler på i overkant av en måned gjør henne historisk både som skytter og norsk idrettsutøver.

– Hvordan føles det å ta to kongepokaler i to ulike grener innen skyting, på i overkant av en måned?

– Det er litt uvirkelig. At jeg nå på et år har gått fra å revurdere det jeg driver med, til å oppnå det høyeste en kan oppnå innen DFS og NSF har gitt meg en gnist og ny tro på at alt er mulig og at jeg er god nok, forteller ungjenta.

På mannlig side ble Kjell-Roar Livold fra Krapfoss SSL vinner av Kongepokalen for sitt resultat under NM 50 meter 2017 med 622,8 innledende og 248,5 i finaleskytingen.

– H.M.Kongens pokal er noe av det største en norsk idrettsutøver kan gjøre seg fortjent til. Siden jeg startet med skyting som 15 åring har denne pokalen vært en drøm å få tildelt, forteller en tydelig stolt Kjell-Roar og fortsetter.

– Gi aldri opp! Alt er mulig. Tusen takk!

Kjell Roar fikk sin første kongepokal.
Foto: Geir Hansen, Moss avis.

Annonse

Interessert i skytevåpenidentifisering?

Boka «Skytevåpenidentifisering» er en oppslagsbok om skytevåpen, ammunisjon, ballistikk og kriminalteknikk. Den inneholder over 280 illustrasjoner, over 80 tabeller og definisjoner på ca 700 ord og uttrykk. Boka går grundig gjennom blant annet kaliber, ammunisjon, skuddretning, skuddavstand, spor på skytevåpenet og åstedsundersøkelser.

Forfatter er Leif Øren, som har utført kriminaltekniske skytevåpenundersøkelser i 25 år på Kriminalpolitisen/Kripas.

TILBUD kr
398,-
Veil. pris kr
598,-

Kjøp den i din nærmeste bokhandel
eller på vettviten.no

Forlaget Vett & Viten as
www.vettviten.no

EN ADMINISTRATIV HELTINNE

// FOTO og TEKST:
Kristoffer Arnesen //

Da kvinnelige skyttere konkurrerte i et OL i egne klasser for første gang i 1984 smilte Unni Nicolaysen ekstra bredt. Hun visste nemlig hvem sin fortjeneste det var.

I 1960 satt Unni med sin far og leste aviser da han så at Oslo Kvinnelige Miniaturskytterlag søkte etter nye medlemmer. Dette måtte være noe for datteren tenkte han, hun som var så glad i å skyte på blykkbokser. Lite visste han da hvilken betydning Unni skulle få for skytesportens kvinner i årene som kom.

Unni Nicolaysen var selv aktiv skytter frem til 1972, og selv om hun i dag ikke vil kategorisere seg som spesielt god så ble hun Norgesmester i rifle hele tre ganger.

– Det var moro å bli mester tre ganger, men jeg vil ikke si at jeg var blant de beste, smiler Unni.

– Men betyr ikke «Norgesmester» at man er best i Norge?

– Haha, jo, jeg var vel best på det tidspunktet da, innrømmer hun til slutt.

INGEN RØDSTRØMPE

Hun hadde ikke sett for seg at hun skulle drive noen kvinnekamp. Men det var etter hvert innen administrasjon og organisasjon at Unni likte seg best, og hun fikk verv i NSF lenge før hun la rifla på hylla i 72.

– Jeg gikk ikke inn i skyttersporten hverken nasjonalt eller internasjonalt med det for øyet at jeg skulle være noen kvinneforkjemper. Men spesielt internasjonalt var policyen rundt kvinneskyting nærmest ikke-eksisterende, og det gjorde at det ble naturlig at jeg kjempet for like rettigheter.

– Men jeg gikk ikke inn i det som en rødstrømpe, det har jeg aldri vært, presiserer Unni.

I 1977 satt hun i Forbundsstyret og ble sendt til EM i Bucuresti som leder for de norske troppene.

– Samtidig skulle det være generalforsamling i det europeiske forbundet, og vi i Norge hadde søkt om å få arrangere EM. Jeg fikk da beskjed om at jeg måtte forsvare den søknaden på generalforsamlingen. Helt uforberedt, forteller Unni.

INN I EUROPA

Hun forsvarte søknaden, Norge fikk mesterskapet, og hun gjorde det bra. Etter generalforsamlingen ble nemlig Unni spurt om hun kunne gå inn i den europeiske kvinnekomiteen som nettopp hadde blitt etablert. Hun takket ja, og året etter ble hun valgt inn i det internasjonale forbundets kvinnekomite. Jobbene hennes gikk ut på å få kvinner i posisjon.

– Jeg hadde imidlertid følelsen av at kvinnene fikk sin egen komite for at de skulle ha noe å pusle med, for de hadde ikke noe innflytelse på de andre komiteene hvor vedtakene ble fattet. Så det ble tydelig for meg at vi måtte få kvinner inn i de tekniske komiteene, sier Unni.

Måten Unni skulle få dette til på var først ved å få kvinner inn som dommere.

– Jeg følte at dersom vi fikk kvinner inn som dommere kunne det være en måte de kunne kvalifisere seg til andre verv på. Mange av de som får internasjonale verv har tidligere vært dommere. Men kvinner fikk ikke lov til å delta på herrenes dommerkurs, og derfor spurte jeg presidenten i Europa om vi kunne få arrangere dommerkurs for kvinner, forteller hun.

VENDEPUNKTET

Det syntes ikke presidenten var noen god ide, men Unni visste råd. Hun visste nemlig at presidenten hadde en god venninne som var formann i Unni sin Europa-komite. Og tenk så flott det ville vært for henne å stå som formann i en komite som arrangerer et kvinnelig dommerkurs!

– Da tente han litt, og sa at dersom jeg ordnet alt så skulle han godta det, ler Unni.

– Jeg fikk tak i to instruktører fra Tyskland, og det tyske forbundet var interessert i å arrangere. Jeg gjorde alt forberedende arbeid og vi fikk 28 påmeldte på rifle og pistol.

I 1979 ble tidenes første og eneste dommerkurs for kvinner holdt, og etter 3-4 dager gikk alle ut med ståkarakter.

– Alle fikk dommerautorisasjoner og vi ble bedt om å begynne å jobbe som dommere. Det dommerkurset gjorde at kvinnene ble delaktig i organisasjonsapparatet og senere ble valgt til tillitsverv, foreller Unni.

– GI F... I KOMITEENE!

Parallelt med dette så jobbet Unni også mot et annet viktig mål: å få kvinner inn på det olympiske programmet.

– Jeg så egentlig ikke så mange muligheter, men jeg husker veldig godt en dag da generalsekretæren i det internasjonale forbundet ringte meg. Han fortalte at de skulle i et møte med presidenten for den Internasjonale

Unni Nicolaysen, en av de mest fremgangsrike og historisk administrative kvinnene vi har i både NSF og ISSF.

Olympiske Komite (IOC), Juan Antonio Samaranch.

Generalsekretæren så da muligheten for å kunne diskutere kvinneklasser i OL, og spurte om ikke Unni kunne skrive en innstilling så fort som mulig. Så skulle han ta den med på møtet.

– Jeg er jo oppdratt i et demokratisk miljø, og sa at jeg ikke bare kunne skrive en innstilling uten at jeg hadde snakket med formannen i komiteene, forklarer Unni.

Men da hadde generalsekretæren en klar melding.

– Gi faen i komiteene, og skriv innstillingen! Unni ler da hun tenker tilbake på det, men hun hørte på han og skrev innstillingen.

– Jeg brukte all min statistikk og alt annet materiale jeg hadde, og pekte på de argumentene jeg mente hadde betydning. Innstillingen min ble vedtatt av styret i ISSF, og den gikk videre til IOC, forteller hun.

HØYDEPUNKTET

IOC leste innstillingen, og under de olympiske leker i Los Angeles i 1984 deltok kvinnelige skyttere i egne klasser for første gang.

– Jeg må si at det var høydepunktet i min karriere. For da jeg kom på standplassen i LA, og så over 50 kvinner stå der på rad og skulle konkurrere, ja da følte jeg at jeg hadde fått til noe. Jeg var ikke alene om det, men jeg hadde spilt en stor rolle, sier en stolt Unni.

I 1990 ble kvinnekomiteene slettet, og det ble bestemt at det skulle være minimum en kvinne i hver av de tekniske komiteene. Unni Nicolaysen hadde dermed lyktes med alt hun ville få til for internasjonal kvinneidrett.

– Jeg var veldig stolt, men det var jo ingen andre enn meg som visste det. Når du jobber administrativt så gjør du en masse som aldri blir sett og aldri lagt merke til. Slik var det der og, men for meg så betydde det fryktelig mye å se de kvinnene i Los Angeles, forklarer hun.

MS. PRESIDENT

Men innad i skyttermiljøet så hadde nok Unni sin jobb blitt lagt merke til. For hun fortsatte å stige i

gradene i de internasjonale forbundene.

Fra 1993 til 2001 var hun visepresident i ESC, og fra 2001 ble hun som første og eneste kvinne hittil president i det europeiske forbundet. Hun hadde vervet til 2009, og ble etter det utnevnt til ærespresident. I ISSF var hun visepresident fra 1994 til 2010, og ble også der æresmedlem. I dag er den spreke 78-åringen ordenskansler i NSF.

– Jeg har kanskje vært heldig med de sakene jeg har jobbet med, og jeg har ikke følt at jeg har blitt satt på sidelinjen fordi jeg var kvinne. Jeg har den oppfatningen at hvis du først blir akseptert som kvinne i ett så mannsdominert miljø så er det nesten enklere. Da blir du tatt hensyn til og de ser ikke på deg som en konkurrent på samme måte som på en mann blant menn. Det ligger mye psykologi og kulturell bevissthet i dette, forklarer hun.

– Jeg har gjort mye som ingen vet om. Jeg har ikke publisert det noe sted og ingen andre har gjort det heller. Men det har blitt lagt merke til innad i organisasjonene, avslutter heltinnen Unni Nicolaysen.

Annonse

Magne Landrø AS

WWW.LANDRO.NO

NETTBUTIKK FOR KONKURRANSESKYTING

ANSCHÜTZ MOD. 54.30

Den nye toppmodellen med kortere låskasse og svart presiseskjeffe.

KR 39.900,-

SKYTTERJAKKE

Str: 152 - 176 og 48 - 62
Finnes i oransje, lilla og blå

KUN KR 1.265,-

SKYTTERHANSKE

Med og uten fingre
Str. XS - XXL

Finnes i oransje, lilla og blå

KUN KR 358,-

MEC SKYTEBREM ISSF

KR 175,-

www.landro.no

Stillverksveien 1 • 2004 Lillestrøm • Tlf: 64 84 75 75 • Faks: 64 84 75 70 • E-mail: post@landro.no

AVSLUTTER KARRIEREN PÅ **TOPP**

En av skytternorges beste liggendeskyttere velger å avslutte karrieren. Den nå 42 år gamle rifleskytteren Stian Bogar velger å legge børsa på hylla, og det mest sannsynlig for godt.

// TEKST: Oda Løvseth FOTO: Nicolo Zangirolami, ISSF //

FRA HOBBYSKYTTER TIL TOPPIDRETTSUTØVER

I ung alder begynte Stian med DFS skyting gjennom faren, men forteller at det aldri var noe toppidrettsfokus fra han var liten.

– Flere, inklusiv meg selv, skjønnte at jeg hadde et tidlig talent for ståendeskyting. Dette gjorde at jeg var langt oppe med lite treningsmengde i starten, men skytingen fortsatte å være hobbybasert frem til jeg ble senior, forteller Stian.

Stian er forsvarsmann og kom i 2002 hjem fra utenlandstjeneste i Kosovo. Da hadde det gått et år uten skyting, og han var sugen på å komme tilbake på banen. Den sommeren ble derfor fylt med mye trening og nivået hevet seg betraktelig deretter.

Og det skulle ikke gå lengre tid enn frem til høsten 2003 før han ble tilbudt en plass på militærlandslaget.

– Jeg var veldig i tvil i starten siden jeg satset mye på telemarksski og studerte på Norges Handelshøyskole i Bergen. Men etter en stund ble jeg enig med meg selv om å takke ja til plassen. Jeg gledet meg veldig til å bli med på dette, det var spennende, men følte likevel at jeg ble «kastet til ulvene». Det var jo en enorm nivåforskjell på de som allerede var der og meg.

Det ble i tiden etter dette en betraktelig økning i treningsmengde, og den tidligere hobby skytteren utviklet seg etter hvert til å bli en av de beste skytterne på laget.

BLE INTRODUSERT FOR 50 METER I EN ALDER AV 34 ÅR

I 2010, etter flere år med 300 meter skyting på militærlandslaget introduserte en lagkamerat, Vebjørn Berg, Stian for frigeværskyting med lett avtrekk på 50 meter. Han falt fort for grenene helmacth og 60 skudd liggende, kjøpte seg en rifle og flytta til Oslo for å satse.

– Jeg kom til VM første året jeg var med, og jeg ville satse mot OL i London, erindrer han.

UTTAK FOR OL I LONDON

Foran OL skulle det tas ut en skytter som skulle representere Norge i grenen 60 skudd liggende, og de to beste på dette tidspunktet var akkurat Stian og lagkompisen Odd Arne Brekne. Uttaket ble jevnt og Stian ledet i 137 av 140 skudd.

– Det ble for mange poengtap mot slutten og jeg endte til slutt 0,1 poeng bak Odd Arne. Det var kjedelig, men

likevel vi jeg si det var et fair uttak. Å være så nære et OL skuffet meg på den ene siden, men motiverte meg likevel til fire år med ny satsning mot et nytt OL.

I tiden og årene etter uttaket for London OL i 2012 trente Stian mye, og høsten 2015 var han like god som de beste på både helmacth og liggende. Utsiktene var gode, men behovet for en inntekt og heltidsjobb ved siden av familie og satsning la en demper på treningsmengden og nivået.

– Jeg kjente at jobben tok mye tid, jeg fikk ikke trent like mye som flere av de andre på laget som mer eller mindre var heltidsutøvere på tidspunktet. Jeg ble tvunget til å fokusere mer på liggende ettersom det var mitt sterkeste kort.

UTTAK FOR OL I RIO

Hans siste OL satsning ble mot lekene i Rio de Janeiro, men da det siste og avgjørende uttaket ikke gikk veien og det i tillegg ble mer krevende å kombinere arbeid, familie og satsning valgte liggendeskytteren å trappe ned.

– Jeg så meg ut Worldcupen i Munchen 2017 som min kanskje siste store konkurranse, og det å greie å få et sølv der var en seier for meg. Det var et vanskelig heat med flere av verdens aller beste skyttere på startstreken. Å lykkes der var for meg et bevis på hva jeg hadde inne, forteller han.

LIVET SOM TOPPIDRETTSUTØVER OG FAMILIEFAR

Men selv om han har jobbet hardt og lykkes flere ganger i sin karriere, ser han ofte tilbake på øyeblikkene og stundene han har vært borte fra sine nærmeste. Stian har siden karrieren nådde sitt klimaks etablert en familie, og sier at han flere ganger underveis og i etterkant kjenner på følelsen av dårlig samvittighet.

– Tidsklemma har gjennom store deler av satsningen de siste årene vært en utfordring. Før, da jeg ikke hadde egen familie, var det enklere å kun fokusere på meg selv og skytingen. Med familie og jobb ble det ikke nok timer i døgnet. Det tærer på alle når man ikke får nok tid til det man ønsker på skytebanen og det man vil på hjemmebane, sier Stian.

Det har gjennom mange år med satsning vært utfordringer på ulike områder, særlig når han har vært avhengig av å være i jobb i tillegg til satsning og livet som familiefar. Han forteller at det å satse i voksen

Stian under World Cupen i Munchen i Mai.

alder ikke har vært lett, med manglende midler som kunne hjulpet han å prioritere annerledes.

Det optimale hadde vært, ifølge hovedpersonen selv, å kunne få midler som gjør at han kan skyte på fulltid. Når man ser på andre toppskytterne i verden er flere av dem heltidsutøvere med lønn fra staten. Å konkurrere mot disse på andre vilkår er utfordrende.

– Det har kostet mye å satse og jeg tror nok midler kunne reddet meg i tiden fremover. Skulle jeg satt i gang trening mot et nytt OL måtte jeg kvalifisert meg gjennom helmatch og luft. Det krever mer trening enn jeg har muligheten til med de rammefaktorene jeg har nå. Med full jobb og familie ved siden av ser jeg minimale muligheter uten hjelp, forteller han.

Nå flytter han tilbake til Hallingdal for å prioritere familien, og mest sannsynlig legge matchrifla på hylla for godt.

FRAMTIDSUTSIKTENE

Likevel ser han positivt på fremtiden, selv om liggende-skytingen ikke kommer til å være en del av hverdagen hans når han flytter tilbake. 60 skudd liggende, Stian sin satsningsgren, har nylig blitt fjernet fra programmet for de olympiske leker og satsningen fremover ser derfor svært mørk ut for en som over lang tid har brukt mye tid, penger og krefter på en øvelse.

Den siste muligheten for å skyte liggende internasjonalt blir World Cup finalen i New Dehli, hvor Stian er kvalifisert sammen med en rekke av verdens aller beste liggendeskyttere 23.–29.oktober.

– Jeg skal trene det jeg får til frem mot finalen, så får vi se hvordan det går. Jeg skal gjøre mitt beste, men jeg er ganske sikker på at dette blir min siste konkurranse, sier Stian.

OPPFORDRER SKYTTERE TIL Å JOBBE SAMMEN

Med flere gode sesonger, WC, VM, EM, og nå sist en sølvmedalje i World Cup og påfølgende WC-finale å vise til, er det uten tvil at Stian er en av de beste liggendeskytterne vi har hatt i Norge.

– Jeg har aldri gitt meg, uansett hvor tungt det har vært. Jeg har kjempet meg tilbake til toppen etter de dypeste nedturene, og i etterkant smaker oppturene så utrolig godt.

Han mener man aldri kan bli for gammel for individuell oppfølging og bli stilt kritiske spørsmål til, selv om dette til tider har vært mangelvare i hans satsning. Han oppfordrer derfor andre skyttere til å snakke med hverandre, hjelpe og gjøre hverandre gode.

// SKYTEKAMERATENE OM TIDEN MED STIAN PÅ LAGET //

«Jeg kom inn på landslaget i 2013, og Stian var den skytteren jeg så mest opp til. Ikke bare på grunn av sportslige resultater, men også i svært stor grad fordi han på mange måter pekte seg ut som en lederfigur og kaptein for laget. Han kom alltid med råd og tips, både på tomannshånd og i plenum. Hans personlige gnist for sporten, kommunikasjonsevne og vennlige vesen gjorde det naturlig for meg å diskutere med han, sportslig som privat.» // *Lagkamerat i Kisen MSL og på det sivile landslaget, Simon Kolstad Claussen //*

«Stian har vært en kjempekar å ha med på laget, han er alltid blid og hyggelig med stor sans for humor. Han er en man kan ha seriøse og alvorlige samtaler med, ikke bare på samling men også på privaten. Stian har alltid vært til å stole på, han deler gladelig erfaringer og lytter hver gang. Han er en seriøs utøver som tar skyting på alvor og det har gitt resultater. Jeg setter stor pris på det han har bidratt med disse årene.» // *Lagkamerat på militært og sivilt landslag, Ole-Kristian Bryhn //*

«Når jeg hørte Stian skulle slutte, syns jeg det var meget synd. Han gir mye av seg selv og er lett å kommunisere med. Med mange finaler og WC sølvmedalje i Munchen i år syns jeg han skal være stolt over det han har oppnådd på laget! Det har alltid vært morsomt på tur når han er med, og Thailandturen er vel kanskje den jeg husker best (uten at jeg skal utdype det noe mer...). Selv om han nå offisielt slutter regner jeg med at vi ses på banen igjen!» // *Lagkamerat på det sivile landslaget, Ole Magnus Bakken //*

THE NEW
X **SERIES**

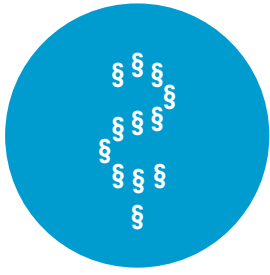
EXACTLY WHAT SPORT SHOOTERS
HAVE BEEN AIMING FOR

Pedersens Vaabenlager AS

Dronningensgate 57 4610 Kristiansand
www.pvas.no post@pvas.no

SIGSAUER
when it counts[®]

SPØR OM REGLER

// SPØRSMÅL //

Jeg mener at jeg leste i en av de siste utgavene til skytternytt at det var lov til å fylle magasin på standplass før lading var sagt. Fordi at lading betyr at en setter i magasin og slipper frem sluttstykket? Kan dere utdype dette litt slik at vi unngår diskusjoner på skytebanen eller under stevne.

Atle Turøy

// SVAR //

I punkt 8.25.7.7.1 i feltpistolreglene står følgende:

Standplassleder gir følgende ordrer: "FYLL MAGASIN OG TØNNE". Det gis nødvendig tid til at skytterne får fylt magasin/tønne med korrekt antall patroner før kommando: "LADING". Skytterne lader våpen, etter nødvendig tid (vurdert av standplassleder), kommer kommando: "ER SKYTTERNE KLARE" osv.

Når det gjelder baneskyting er ordren: «LADING», og du får ett minutt til å lade ett magasin.

Unntak gjelder i finalen i silhuettpistol og i den nye finalen i sportspistol for damer. Her er det kun en kommando lading for hele finalen. Da kan det lades 2 magasin og deretter fylles opp etter behov uten nærmere ordre.

Tom Lauritzen
Leder Teknisk komite

// SPØRSMÅL //

Jeg er medlem i en pistolklubb, men kan tenke meg å skyte rifle, kanskje også prøve meg i riflekonkurranser. Klubbens baner har fasiliteter som gjør at vi kan skyte rifle både innen- og utendørs. Må jeg melde meg inn i en rifleklubb for å delta i riflekonkurranser, klubben min heter jo «Pistolklubb»?

// SVAR //

For det første, er du medlem i en av våre klubber, kan du konkurrere i alle våre fire grener (lerdue, pistol, rifle, viltmål), det spiller ingen rolle hva klubben heter. Vi har flere klubber som heter «Pistolklubb», men der medlemmene også deltar i riflekonkurranser. Noen klubber med flere grener på programmet har valgt å skifte navn til for eksempel «Sportskytterklubb» for å markere dette, men det er ikke nødvendig.

Har klubben bane/aktivitetstilbud for rifleskyting, er det heller ingenting i veien for å erverve rifle med utgangspunkt i medlemskap i «Pistolklubb».

Et organisasjonstips: Klubben bør legge til rifle som gren i medlemsregisteret KlubbAdmin og knytte de medlemmene som skyter rifle til denne grenen («denne grenen også», om de allerede skyter pistol). NIFs support, 03615 eller support@idrettsforbundet.no) kan hjelpe til med hvordan dette skal gjøres. Om klubben oppretter rifle som gren, mottar de det vi sender ut av info til rifleklubber, og de får også automatisk telt med denne aktiviteten i den årlige idrettsregistreringa.

Dag Olav Rønning
konsulent NSF

FRA SOPP TIL KATEDRAL

// TEKST: Nils Olav Mevatne //

I 2012 bestemte Elias Nornes og en kompis at de ville starte en curlingklubb i Haugesund.

– Vi ønsket en egen curlinghall, forteller Elias som er nestleder i Haugesund Curlingklubb. Idrettsrådet fortalte oss at Haugesund Pistoltskytterklubb også trengte en hall og de anbefalte å samarbeide med pistolklubben for å få finansiert og realisert prosjektet. Curlingklubben har 80 medlemmer men kun 25 aktive, og prosjektet er så arbeidskrevende at vi er avhengig å samarbeide med pistolklubben.

Haugesund Pistolklubb, på sin side, hadde før starten på samarbeidet med curlingklubben jobbet flere år med nye lokaler og blant annet deltatt på idrettskonferanser og invitert andre klubber til samarbeid. Idrettsrådet koplet derfor klubbene sammen i et felles prosjekt, og Haugesund kommune er nå så godt fornøyd med hvordan lagene har samarbeidet og gjennomført prosjektet at de vil benytte det som en mal for andre i fremtiden.

– Vi skal ha det stiligste bygget i byen, og så skal vi drive idretter i det, forteller Elias. Plasseringen er ideell og vi skal ha gratis internett og en flott kafé for å trekke folk til hallen. Fotballbanen og idrettshallene ligger like ved, men det mangler et sted hvor folk kan sette seg ned og ta en kaffe. Vi skal derfor gjennom prosjektet etablere et sosialt senter i idrettsparken, sier Elias.

LANG ØRKENVANDRING ETTER LOKALER

Klubben ble etablert i 1964 og det skulle ta 54 år før de fikk egne lokaler, siden bygget skal stå ferdig høsten 2018. Nå har de holdt til i de gamle lokalene til sivilforsvaret i 25 år, men fuktigheten i lokalet tvinger dem til å finne noe bedre. Etter en lang ørkenvandring på jakt etter lokaler fulgt av tilhold i et fuktig lokale med sopp, blir det en drøm for klubben å flytte inn i et nytt anlegg sammen med curlingklubben. Samarbeidet er en suksess så langt, og det gjør at klubbene går en lys fremtid i møte.

– Vi har jobbet lenge og intenst med dette prosjektet og i den siste runden for 6 år siden la vi en strategi for å kartlegge motstanden mot prosjektet, forteller Kjell Olav Nuntun, leder i pistolklubben og driftsselskapet som skal bygge og drifte hallen. Motstanden var ikke politisk hos andre idrettslag eller i bankene, men i administrasjonen til Haugesund Kommune.

– Når vi oppdaget dette jobbet vi aktivt med å ha møter og informere for å bygge ned denne motstanden. Vi fikk positiv profilering i media gjennom medlemmers gode resultater, vi viste klubbens aktivitet bedre frem og klargjorde behovet for en ny hall. Slik klarte vi å presse frem et krav som ble støttet

▶▶ Haugesund pistolklubb og curlinghall.

av befolkningen i by- og Haugalandet. Haugesund Pistolklubb er en klubb med medlemmer fra flere om-liggende kommuner, så det å få etablert et slikt bygg vil betjene alle interesserte.

KLARE FOR Å TILRETTELEGGE FOR REKRUT-TERING

– Når det gjelder arbeidet i klubben har vi en meget god arbeidsfordeling, sier Nuntun, men jeg skal ikke legge skjul på at arbeidet med hallen er enormt tid- og arbeidskrevende. Det jeg pleier å si er: om vi vil ha et godt miljø så må vi skape det selv, og det gleder meg å se at også medlemmene trår til og er hjelpsomme og gode bidragsytere i denne prosessen.

Haugesund Pistolklubb har i dag rundt 300 medlemmer med aktiv westernklubb, svartkruttklubb, luftskyttere, samt god aktivitet innen baneskyting og feltskyting. De har mange dyktige instruktører og medlemmer som bidrar til å heve nivået, og klubben har styremedlemmer med lang erfaring. Banen er i bruk de fleste dagene i løpet av uka, og når de ikke skyter selv leies den ut til bedriftsskyting eller liknende aktiviteter som gir inntekter til klubben.

– I dag gjøres det lite for å få nye medlemmer fordi vi har kapasitetsproblemer, men når vi blir ferdig med den nye hallen skal vi virkelig legge til rette for å drive aktiv rekruttering igjen. Vi har allerede etablert

▶▶ Flerbrukshallen som snart bygges i gang i Haugesund

kontakt med Haugesund Toppidrettsgymnas som kan være en god aktivitetsstimulerende kanal.

DUGNAD SARBEID OG HJELP FRA BANKEN BLE NØKKELEN TIL SUKSESS

– Det er avgjørende for oss å få gode priser og sikre oss profesjonell assistanse når vi kommer i gang med prosjektet, forklarer Nuntun.

Laget har gode ressurser innad og forteller at de vet hvilken erfaring og utdanning medlemmene sitter på. Dette vil bidra til å drive rimelig og effektiv planlegging av dugnadsarbeid og egeninnsats for klubben i den nye hallen.

– Vi har også fått en kommunal garanti på 15,15 millioner kroner og bygget er estimert til 42 millioner pluss moms, forteller Nuntun. Vi har også fått innvilget et lån på 30 millioner basert på tillitt, noe vi i klubben setter særdeles god pris på. I tillegg må jeg få si at vi hvert år har gått med et solid overskudd gjennom arrangement, utleie av bane og dugnadsarbeid, slik at vi har fått spart oss opp en god andel egenkapital.

– Haugesund Sparebank har også vært en enorm bidragsyter for oss, som har gitt drahjelp på veien mot nytt anlegg for klubben. Hvert eneste år bidrar banken med 60 000 i sponsorstøtte til klubbkassa, i tillegg til å dekke løpende utgifter på pokaler og nødvendig rekvisita. Å ha med de på laget har vært avgjørende for at vi som klubb kan gjøre denne drømmen virkelig, og vi ser utrolig fram til å kunne trene på vår helt egne skytebane.

Haugesund Pistolklubb skal holde til i den første etasjen av den nye hallen hvor de får et bruksareal på 1553 kvadratmeter. Anlegget vil ha 24 skiver til 25 meter skyting, 12 skiver til 50 meter skyting og 70 skiver til 10 meter luftskyting med vegg, lys og lufting som kan endres etter de ulike øvelsene. Det blir nyskapende løsninger, og det som i dag krever 1 uke for å gjennomføre i de gamle lokalene kan gjøres på under halvannen time i de nye. Det er med andre ord en imponerende kapasitet med god utnyttelsen av arealet. I andreetasjen vil curlingklubben boltre seg på perfekt is, og kaféen har til hensikt å trekke publikum innomhus.

– Slikt blir det flere medlemmer av, men først må hallen bygges, avslutter lederen av pistolklubben.

Annonse

HOLSTAD
V Å P E N

WWW.HOLSTADVAPEN.NO

Ringtunveien 1 • N-1712 Grålum • Norway • Phone +47 69 13 90 35

Det er når du treffer på oss du får hjelp som er midt i blinken!

Vi brenner for at våre kunder skal få all den hjelp de trenger for å kunne hente ut alt sitt potensiale som skytter. Med årelang erfaring og som importør og forhandler av ledende merkevarer, har vi kompetansen og utstyret for å hjelpe deg til å treffe de rette valgene.

Våre åpningstider: Mandag- Fredag: 10.00-16.30. Torsdag: 10.00-18.00. Lørdag: Stengt.

Feinwerkbau
Westinger & Altenburger GmbH

SKYTTER- KONFERANSEN 2018

PROGRAM OG PÅMELDING

Vi kan love at dette blir den største og beste konferansen i Norges Skytterforbunds historie.

Skytterkonferansen arrangeres 26.-28.januar 2018 på Scandic Oslo Airport Hotell ved Gardermoen. Du finner hele tiden oppdatert informasjon om konferansen på www.skyting.no

Hovedtema for Skytterkonferansen er «Bredden i NSF», og da bredden i ordets videste forståelse. NSF har 33.000 medlemmer som gjør mye spennende innen mange grener, øvelser og klasser. Endelig program for konferansen vil foreligge medio november og du kan melde deg på fra 10.november. Påmeldingsfristen er 20.desember 2017.

Vi blant annet dette på programmet

- » Minst 7 plenumsforedrag
- » Minst 30 foredrag i parallell-sesjoner
- » Diskusjonsforum (Nasjonale regler, kretser, etc)
- » Mye nytt presentasjonsmaterieill av våre grener
- » Informasjonsmaterieill, verktøy og hjelp fra NSF til klubbene
- » Salgsstands fra mange av våre samarbeidspartnere innen sportsskyting
- » Prisutdelinger til «Årets 2017», utøvere og tillitsvalgte
- » Hederspriser til mange utøvere, Bragdstatuetten i gull, sølv og bronse
- » Norske og internasjonale foredragsholdere
- » Underholdning under festmiddagen

***Kom og lær! Kom og diskuter! Påvirk NSF's fremtid! Sett av tiden nå!
Vi har plass til mange, på lørdagen inntil 800!***

UTVALG:**FORENKLING FELLESREGLEMENT, NASJONALE REGLER OG KRETSE**

Forbundsstyret har satt ned et utvalg som skal arbeide med følgende mandat, omfang, beslutningsorganer og tidsfrister frem mot Forbundstinget i mai 2019:

- » Fremme forslag til nytt helhetlig Fellesreglement
 - » Del 1 skal fremmes for Forbundstinget i mai 2019
 - » Del 2 & 3 skal fremmes for Forbundsstyret innen 31.mai 2018
- » Fremme forslag til oppdaterte nasjonale regelverk
 - » En "fellesdel" som dreier seg om klasseinndelinger og vurdere denne inn som del av Fellesreglementet (del 1 eller 2). Innstilling til Forbundsstyret innen 31.mai 2018.
 - » Fremme oppdaterte forslag pr gren der utvalget ser dette formålstjenlig. Innstilling til Forbundsstyret innen 31.mai 2018.
- » Fremme forslag til hvordan kretser/regioner bør være organisert med hvilke oppgaver.
 - » Forslag fremmes for Forbundstinget i mai 2019.
- » Prosessen skal være åpen. Hele organisasjonen skal inviteres til å komme med innspill. Temaene vil ha egne menyer på skyting.no hvor forslag og prosess kan følges. Foreløpige forslag til endringer skal drøftes på Skytterkonferansen 26.-28.januar 2018.

Utvalget består av Line Teppdalen (leder), Tom Lauritzen (nestleder), Nils Håvard Dahl, Rune Sørлие, Erik Stai og Dag Olav Rønning. Første samling er 22.-23.september.

Line Teppdalen

Tom Lauritzen

HOVEDTEMAENE ER:**1) NASJONALE REGLER 2) KRETSE**

Disse to temaene har fått egne menyer på www.skyting.no under Skytterkonferansen 2018. Her legges de opprinnelige artiklene om temaene ut sammen med forslag og motforslag som kommer inn via nsf@skyting.no og drøftinger fra utvalget. På Skytterkonferansen 2018 vil begge temaene bli presentert og det er satt av egne tider på søndagen til diskusjoner.

FELLESREGLEMENTET OG NASJONALE REGLER

Alle skyttere ønsker å vinne en medalje, men når antall deltagerne er lik antallet utdelte medaljer, har kanskje dette gått for langt? Må vi innen alle øvelser og alle klasser innen NSF kåre en norgesmester eller kan vi ha øvelser som ikke har norgesmesterskap? Forbundsstyret ønsker å starte en debatt.

Endringer i nasjonale regler gjeldende fra 01.januar 2018 må behandles på en fagkonferanse (som vi nå kaller Skytterkonferansen) før 01.juli 2017. Det har vært praktisk umulig for det nye forbundsstyret å avholde en Skytterkonferanse mellom Forbundstinget i april og 01.juli. Det medfører at det ikke blir noen regelendringer fra 01.januar 2018. Neste mulighet er 01.januar 2019.

Noen fakta:

- » Det arrangeres innen NSF (minst) 18 norske mesterskap i løpet av året
- » Det kåres innen NSF 218 norgesmestere i løpet av året
- » Den mestvinnende skytter er kåret til norgesmester 7 ganger i løpet av 2016
- » NSF har 25 godkjente klasser, hvorav 18 klasser er opprettet i nasjonale regelverk
- » Klasseinndelingene for nasjonale klasser er ikke harmonisert på tvers av grenene innen ISSF
- » Vi har 67 øvelser, hvorav 33 øvelser er opprettet i nasjonale regelverk
- » Vi har ca. 33.000 medlemmer, av disse skyter ca. 4.000 medlemmer våre åpne stevner

KRETSE OG REGIONER

Organisasjonsutvalget fikk mange innspill om at antall kretser er for stort, at arbeidsmengden for kretsene er for stor og at NSF burde innføre regioner

slik som f.eks. Norges Sykkelforbund har gjort med suksess. Forbundsstyret ønsker at debatten tas i hele organisasjonen.

Norges Skytterforbund har i dag 20 kretser. Forbundsstyret har mulighet for å beslutte at 2 kretser slås sammen, men ikke å beslutte en større organisasjonsendring.

Kretsene skal være bindeleddet mellom klubbene og sentrale komiteer og administrasjonen. Kretsenes oppgaver er nedfelt i Fellesreglementets del 1, kapittel 1.3-4.

Et «radikalt» forslag kan være at «de nye kretsene eller regionene» kun har følgende oppgaver;

Kretsstyret/regionstyret representerer forbundets regionale og faglige myndighet i koordinering av sportsskyting innen alle grener og klasser.

Det skal:

- a. I samarbeid med Breddeidrettskomiteen og lagene, fastsette stevner på termin-listen som gir skyt-

terne et variert stevnetilbud i forhold til mesterskap og representasjonsoppgaver.

- b. Samordne lagenes stevnesøknader og utarbeide terminliste som klubbene har lagt inn i terminlisten på skyting.no. I den grad det er nødvendig for å unngå stevnekollisjoner skal nabokretser/naboregioner involveres i kretsens/regionens terminlistearbeid.
- c. Bidra til at krets/regionmesterskap og distriktsmesterskap blir arrangert innen alle grener i NSF.

Medlemmene betaler i dag en kretskontingent som er svært ulik fra krets til krets. Den varierer fra kr 30 til kr 100 pr år. Regner vi et snitt på kr 60 er dette mer enn 2 millioner kroner pr år. Samtidig har kretsene bankinnskudd på mellom kr 120.000 og kr 540.000. Regner vi et snitt på kr 200.000 pr krets utgjør dette for 20 kretser minst 4 millioner kroner. Utnytter vi disse ressursene optimalt i dag? Kan klubbene og sentrale komiteer bruke disse pengene bedre?

La oss ta debatten. Kom med innlegg til nsf@skyting.no Merk innleggene enten «Nasjonale regler» eller «Kretser». Vi oppdaterer om debatten på www.skyting.no under headingen «Skytterkonferansen 2018».

Annonse

SIKRING AV SKYTEBANER

- Skytebaner over hele verden har valgt denne type skyteforheng, både Politi, Forsvaret og private skytebaner.
- Unik naturgummi; splintres ikke som en fiberplate, men lukker seg og etterlater kun ett nålestikk etter prosjektilet.
- LINAX bevarer sine egenskaper, noe som gir skyteforhenget lang levetid.
- LINAX skyteforheng gir skytterne økt sikkerhet mot farlige rikosjetter.
- Farlig blystøv forblir bak forhenget hvor det kan suges ut.
- Demper støy fra skudd og anslag på bakveggen.
- LINAX skyteforheng tilpasses kundens mål, også for mobile installasjoner.
- Forhengene kan leveres med praktisk oppheng på skinner.
- Hvitt skyteforheng til dias prosjektering leveres på forespørsel.

LINAX

Skyteforhengets levetid er avhengig av hvilken type våpen og ammunisjon som benyttes, f.eks 22 cal. 38 wadcutter, 44 magnum, 6,5 mm, 303 cal., 357 magnum, 45 auto og 9 mm. Anvend ikke lett ammunisjon eller luftvåpen.

Kan tilpasses bruk av annen ammunisjon som f.eks "Hollow point bullet".

Sikkerhet
Kvalitet
Lang levetid

THRANE & THRANE
TEKNIKK A.S

Torstadbakken 4, 1395 Hvalstad, Norge
Tlf. 66 77 84 84-ttt@thrane.no-www.thrane.no

FORESLÅ KANDIDATER!

På Skytterkonferansen 2018 ønsker vi å dele ut prisen for Årets Skyttersjel 2017. Årets Skyttersjel har vært utdelt siden 2007 og tidligere mottagere finner du på skyting.no under «SkytterKonferansen 2018», undermeny «Utmerkelser». Videre har forbundsstyret besluttet å innføre 2 nye priser.

ÅRETS SKYTTERSJEL 2017

Kjenner du noen i klubben din som lever og ånder for sportsskyting og skyttersporten og som fortjener en utmerkelse? Årets skyttersjel kan være en entusiastisk klubbleder, en flink kasserer, en ivrig vaffelsteker, en flink trener eller andre som står på og gjør en innsats for medlemmene i klubben!

ÅRETS ARRANGØR 2017

Ca 4000 av NSF sine medlemmer skyter åpne stevner

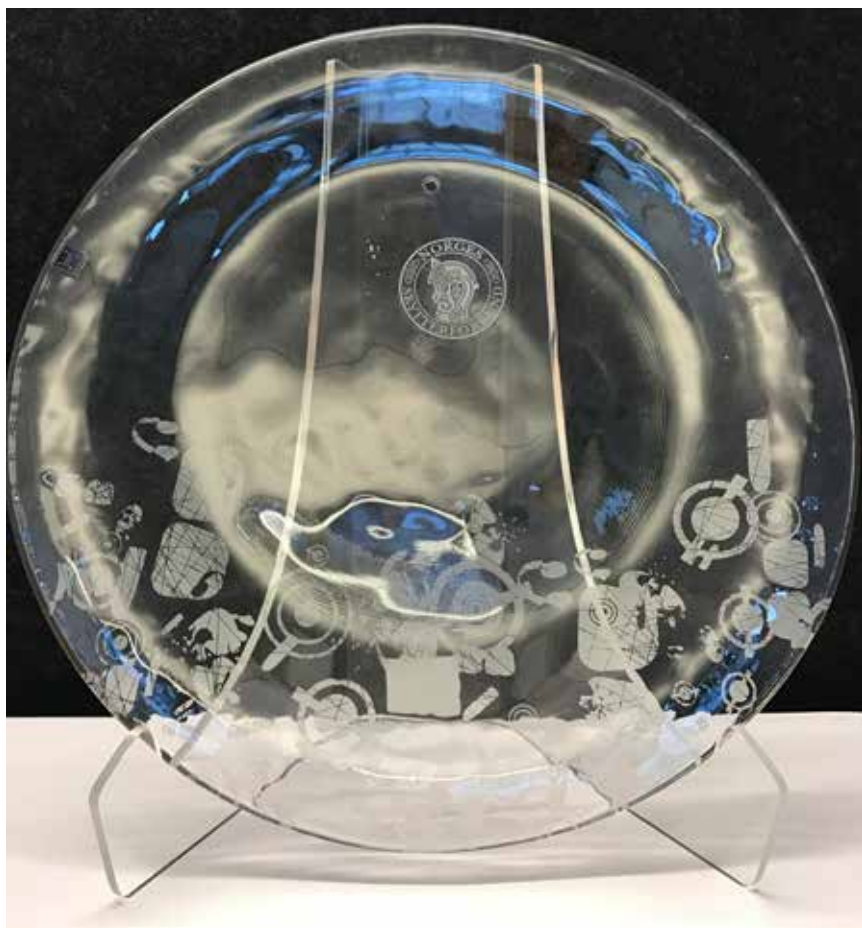
og mesterskap. Hvor har du trivdes best? Hvilken arrangør har gjort litt mer enn de andre for at deltagerne skal trives både på og utenfor banen? Godt skyte teknisk arrangement, god resultatservice og hadde speakertjeneste for å komme med eksempler

ÅRETS KLUBB 2017

Klubbene er basis for alle våre medlemmer og det er her aktiviteten reelt skjer. NSF har ca 520 klubber

med svært ulikt ambisjonsnivå. Noen er svært aktive, noen har minimal aktivitet, og noen har «begynt å røre på seg» fordi noen tar tak. Hvilken klubb er «Årets Klubb 2017»? Arrangerer gode treninger, har gode instruktører, har litt kaffe og vafler når det er trening, arrangerer både interne og eksterne stevner og jobber med rekruttering for å komme med eksempler

Det blir nedsatt en egen uavhengig jury som til slutt velger hvem som blir årets vinnere. Juryen får seg forelagt 5 nominasjoner pr hver av de 3 prisene. De nominerte blir presentert i SkytterNytt nr 4/2017 og på www.skyting.no

Alle vinnere av Årets-priser kommer i år til å få egendesignede NSF-fat

HISTORISK TILBAKE- BLIKK 1924-1945

// TEKST: Bjørn Myrset, skytterbjorn@gmail.com FOTO: Norges skytterforbund //

ORGANISATORISK KAOS

Det var turbulente tider i perioden rundt 1924. DFS «fant ut» at internasjonal skyting lå utenfor deres oppgaver og det ble derfor «skilsmisse» da kravet om at en måtte være medlem av den internasjonale organisasjonen NAIS (Norsk Avdeling av den Internasjonale Skytterunion) for å kunne delta i mesterskap. NAIS overtok ansvaret for internasjonal representasjon. Det var en stemoderlig start i en organisasjon med få midler.

Et eget NSSF (Norges Sport Skytter Forbund) ble etablert i 1925, mens NMSF, et eget miniatyrskytterforbund, kom på plass i 1928. Samtidig dannet Arbeidernes Idrettsforbund sin egen virksomhet fra 1924, de drev også med miniatyrkyting frem til 1938.

Da hadde vi altså DFS, NAIS, NSSF og NMSF, samt ABIF. Fra 1931 klarte de tre første å komme til enighet om regler for uttak og representasjon, for manko på midler førte til at vi ikke hadde råd til å delta i VM i 1927. I OL 1928 i Nederland var ikke skyting en gang på OL programmet.

PÅ PROGRAMMET FOR FØRSTE GANG

I VM i Stockholm i 1929 kom skyting med miniatyrriple på 50m med på programmet for aller første gang. Sverre Glomnes og Trygve Larsen, ble våre første VM medalje vinnere i det de vant hver sin stillingsmedalje i bronse.

I denne perioden kom også de første kongepokalene. Hans Majestet Håkon den 7. bestemte at en egen pokal skulle alternere i sportsskytterforbundet, altså mellom pistol, lerdue og hjort (Rifleskytterne hadde jo sitt landsskytterstevne). 60 skudd duell pistol ble tildelt den aller første kongepokalen i 1928, den gikk til Knut Kvaal. Tenk, det var før det ble etablert egne NM.

Mauritz Amundsen fra Oslo Østre ble vår aller første verdensmester i miniatyrskyting. Den kom i øvelsen

40 skudd stående frigevær, som ble arrangert i byen Lvov i Polen, som i dag er Ukraina, i 1931. Det var rett og slett dugnad for å få med noen av våre beste skyttere. Den samme Amundsen står oppført som vinner i flere av organisasjonenes mesterskap på den tiden.

Mauritz Amundsen, vår aller første verdensmester i rifleskyting i 1931. Her etter at han satte ny verdens rekord i stående.

USA IGJEN UTEN NORSKE SKYTTERE

I 1932 var det USA som arrangerte OL igjen. Norge hadde med tre friidrettsutøvere og en svømmer, som ikke hevdet seg vesentlig. Ikke var vi med i VM i Granada i 33 heller. Men, i VM i Roma i 1935 var vi med.

Mesterskapet blir husket som det året hvor vi ikke fikk noen gull, mens en norsk leder ble arrestert etter at han behandlet en Italiensk soldat vel hardt. Soldaten var fremme og ba en av de norske utøverne om å skynde seg, et par ganger. Det likte lederen dårlig.

TRÅLENDE LEKER I NAZISMENS SKYGGE

OL Berlin 1936 huskes best fordi det var jødeproblematikk i forkant og at media i etterkant maset om bronselaget i fotball som slo tyskerne og sendte Hitler sine disipler ut av et fullsatt stadion i skam, mens det ble vist på TV.... Det endte som vi vet med bronse. Men, det er en annen prestasjon som stikker seg frem som den beste, kanskje blant de aller beste norske prestasjoner i OL historien. Hvorfor? Fordi han som den aller første i verden skjøt 300 poeng i et OL i øvelsen liggende frigevær. Mannen heter Willy Røgeberg og kom fra Oslo. Han vant foran seks andre skyttere som alle endte på 296 poeng. Utklassing med andre ord.

DRAMATIKK

Det var dramatikkk da Røgeberg bare dager i forveien hadde fått en bitteliten ripe tvers over bommene omtrent en tomme fra munningen i pipa. Men etter å ha konsultert et verksted der ripen ble skåret vekk, og han fikk støpt på et blykolv, og

Dette bildet fra OL vinner Røgeberg i 1936 er brukt utallige ganger. Mange lurar på om han skjøt slik, uten rem? Om våpenet var slik, hadde de ikke bedre sikter? Det skal vi komme tilbake til ved en senere anledning.

smerglet og pusset pipen fin, ble det sus igjen da han satte den i benk for testing. Slik fremgår det av OL mesterens opptegninger.

I tiden inn mot neste verdenskrig vartet Hjorteskytteren Rolf Bergersen opp med VM gull i Finland i 1937. Året etter var det bare uoffisielle mesterskap. I VM i Luzern i 1939 var det Numedølen Halvor Kongsjorden som markerte seg med gull individuelt i liggende frigevær. Han var også med på laget som vant samme øvelse. I 1939 kom kvinnene mer med i det 16 kvinner gikk sammen og etablerte seg med egen pistolklubb i Oslo. De ble imidlertid oppløst under krigen.

SÅ BLE DET KRIG

Når krigen var over i 1945 samlet skytternorge seg. Etter at Norges Idrettsforbund ble stiftet i februar, ble Norges Sportskytterforbund 5. juli 1946 vedtatt opprettet med fem likeverdige komiteer. Match og armegevær,- Miniatur,- Hjort,- Lerdue,- og pistolgruppen. Etter 10 år ble navnet endret til NSF.

Mot normalt har Leif Juster sagt. Det var kanskje mot normalt at jeg klarte å spare dagpengene i militæret til kjøp av Smith&Wesson modell 27 .357 Magnum revolver da jeg dimitterte høsten 1966.

// Av Willy Klette //

Mot normalt har Leif Juster sagt. Det var kanskje mot normalt at jeg klarte å spare dagpengene i militæret til kjøp av Smith&Wesson modell 27 .357 Magnum revolver da jeg dimitterte høsten 1966.

Ellers hadde jeg en fin tid i militæret. Jeg var stasjonert på Haslemoen i Solør og ble opplært som kanonmann på 105 mm Haubitser. Bortsett fra proporsjonene liknet 105 mm patronen på en .38 Special patron. Det var hylse med rim, tennhette, kruttposer og granat, som projektilet heter. Kruttposene var nummerert med forskjellige masser. Parabelbanen til granaten var bestemt av antall kruttposer, ladning 3, 4 osv., elevasjonen av kanonløpet, Corioliskraften, meteorologiske parametere og krutt-temperatur.

Når vi hadde skarpskyting på Hjerkins på Dovrefjell var det alltid dyttet et termometer inn i en kruttpose i kruttkoggeret. Det skal føyes til at senere, når jeg var på repetisjonsøvelser i Bardufoss og skjøt med selvdreven M109 155 mm Haubitser, så ble alle kanonløpene kalibrert med kronograf før øvelsen startet. Kronografteknologien var kommet så langt

at en kunne bruke hastigheten på granaten som parameter. Å sende av gårde en granat med masse som en sementsekk og hastighet 400 m/s, tipper jeg ville klart faktorkravet. Interessant å merke seg var at 155 mm haubitseren ikke hadde noen hylse. Det har vært forsket på hylseløse «patroner» til pistol og rifle, uten å lykkes.

Før jeg forlater de grove calibre vil jeg nevne en pusighet. Til å måle trykket i kammeret til 155 mm ´eren ble det puttet inn en trykksensor sammen med kruttposene. Når en vet at granaten ville fare opp til 3 mil, så ville en tenke at det ikke ville bli lett å finne sensoren. Men når kanonmannskapet lette i lynget lå den stort sett 40 til 60 m foran munningen.

Tiden på Haslemoen var veldig fin. Det var fri kost og losji med terrengløp og orienteringsløp annenhver uke, nattevakt klokken 2 i skilderhuset ved -28 oC og 3 mil langs Glomma i +30 oC, 12 kg oppakning med US-carabin, og sand mellom tennene for å ta marsjmerket på 4h. Mye var enklere den gangen.

Jeg hadde min Smith&Wesson modell 41 L.R. med

// LISTEN BLE SEENDE SLIK UT //

- Lyman True-Line Jr. Ladeapparat
- True-Line Jr. 5/8"30 " stål dieset i .38 Special/.357M
- Tennhette punch small pistol
- Hylseholder #1
- Lyman ladebok #40
- Ohaus kruttvekt
- Lyman Ideal krutt mål #55
- Hylsesmørefett
- 1 boks Norma R 1 krutt.
- Små boxer tennhetter for pistol
- Tomme hylser
- Lyman støpeblokk #358495 lik Hensley&Gibbs #50 og med håndtak
- Lyman #45 Smøre- og sizeapparat
- Lyman sizedie i .358
- Ideal bullet sort smørefett
- Ideal bly potte og blyøse med hellerør
- Bunsenbrenner, stativ, fyrstikker, propanflaske og stearin til fluxing av blyet
- Kraftig baderoms vifte med avsug.
- Hickory hammer til å slå av spruen
- Lyman Handbook of Cast Bullets #1
- Ideal støpeform for støping av 500 g bly barrer.
- Mykt teppe der støpte bullets faller ut av tangen
- Lærforkle, vernebriller og sveisehandsker med lange mansjetter.

7 3/8 tommes løp og kompensator i skapet mitt på rommet på kasernen og forsvaret holdt ammunisjon. Den gangen var det tillatt med langt løp og kompensator på VM-finpistol.

På andre siden av veien ved leieren lå det en 25 m pistolbane til fri benyttelse. Om vinteren kunne en trene i en stor hall for kanoner og kamouflasje telt. Den gangen var det ikke uvanlig med 50 poeng på 1/2 m skiven.

Etter å ha dimittert, dro jeg til Schous Våpen på nedre del av Karl Johan med 600 kroner, for å kjøpe revolveren, Disponent Lunde ordnet med papirene, og jeg kunne ta toget fra Oslo Østbanestasjon og hjem. Oppegård SL hadde en utendørs pistolbane ved Østli husmannsplass, hvor en snipp av golfbanen ligger i dag. Nå hadde jeg to parametere, jeg hadde våpen og jeg hadde et sted å skyte. Men den tredje parameteren, ammunisjon, hadde jeg ikke. Det var dyrt å kjøpe ny ammunisjon, så det eneste som var aktuelt var å lade. Noe som igjen avstedkom en hærsikare underparametere. Jeg startet da frisk med å kjøpe inn nødvendig utstyr til å lade caliber .38 Special og .357 Magnum.

Når en skal handtere flytende bly må en for enhver pris unngå vann i kontakt med blyet. Flytende vann omdanner seg momentant til vann i gassform, med en volumøkning på mer enn tusen ganger og en får en eksplosjon av flytende bly. En grei kilde til bly den gangen var avbalanserings lodder til bilfelger, for avbalansering av hjul.

Den gang var blandingen 90% bly, 9% antimon og 1% tinn. En måtte ha tinn for å få skarpe kanter på støpte bullets, men mer enn 2% var unødvendig og bare fordyrende. Hardheten i Brinell var 15-16. Når blyet var smeltet måtte en fluxe det med stearin, røre kraftig rundt og fjerne clips og oksyder med øse med huller. Når blyet var som et speil, kunne en begynne å støpe.

Ikke overdriv fluxingen. Noen skribenter sier en må fluxe straks det dukker opp noen oksyd fragmenter. Bortkastet. På min kommersielle støpemaskin fluxer jeg etter 20 - 3000 bullets, for da er det et oksidbelegg i overflaten, som går tilbake i smelten ved fluxing.

Riktig fremgangsmåte ved støping er å begynne å støpe, og la støpeblokken varme seg opp. I begynnelsen er det skrukker på blyprojektilene men det vil bli borte når blokken har nådd den optimale temperaturen. Men finn ikke på å stikke hjørnet av blokken ned i det flytende blyet, for da kan den slå seg og bli ødelagt. Får støpte bullets et frossent utsende så er enten blyet for varm, blokken for varm eller begge deler samtidig. Senk temperaturen og ta en pause. Et alternativ kan være å støpe med flere blokker samtidig.

Emnet fortsetter i julenummeret av Ladehjørnet.

